

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 134**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2292.

Kärnaste.

Tack för teaterbrevet! Det ser ut som om dina
maner riktigt skapade för detta, det skulle bli ro-
ligt höra hur det var på en repetition. Jag har
inte varit med om något, sedan vi spelte sällskaps-
spektakel, men det var på den tiden det verkligen
jag minste. Det är nog riktigt nu med, det är liv
och ända det. Man kan inte ta det riktigt allvarligt,
tror jag. Inte försöka man varit med ett par gån-
ger och fått känna hur det känns.

Jag kan inte se, att det är just något, som hindrar
mig från att vara den gode februari kvällen, det
är bara detta, som du minste betänka, att jag inte
kan släppa pengarna för att vara borta i mer än två
månader. Jag får vara ytterst försiktig i år för att
kan inte slippa att gå ut något till kötet och den stora bok
jag planerar bekänna att komma i verket. Så att till för-
sta maj minste jag varit hemma och ända med mitt
arbetsbord eller ligga på min arbetschaiselong. Det
ta skall du vara mig utan att det blir några föj-
ningar och ändringar. Om du vill stanna något
i Köpenhamn så till detta kommer innan denna
samma tidpunkt. Jag vill ha ett bestämt löfte på
hederord på detta, så ser jag lugnare både för min
kassa och för min arbetsord,

I dag ha vi vinter och ett skönt, strålande väder.
Så skulle det ha varit i julen.

Jag har skrivit och sett en fotografier över
märkta utom naturligt med dig. Det kan du
naturligtvis gärna få. Klän är nu vackert med
sol och rinfrost och jag vel icke skäms att verka.
Lika likt som jag vet något skäms varför jag skän
förm det. Man skulle fotografien behövs nog förtjälla
Hans Holgersson har skrivit hem och är mycket

lygglig för närvarande. Det har bestämt gått så,
med bÅse mig och frökenarna, att vi tycka att det
är naturligt att ha honom ett språk med, men
så kommer det alltid något adygderaptus över ho-
nom och förmåttor sinjare.

Jag har så gräsligt mycket brev om dagarna idag
räknade jag till tio. Jumbället var dock inte
besvärligt denna gång, men det har det varit.
I Paris vilja de ha en idestrotör till Nils Holgersson
och jag har skrivit och lett Carl Larsson. Från Eng-
land börjar det nu komma ständiga översättnings
inryckbreven och jag kan inte på befall från Velma
om hur han eller inte kan få ut Thorparden i Ame-
rika, så jag vet inte vad jag skall göra. Ett par
finska utryckeligen, nämligen från ifjol, ha skrivit in-
läse brev, viktigt finska brev, som skulle ha varit
skrivna av jämnåriga till våra försäljare och det
det är en ansträngning att svara i så väl valda
ordalag, som man tycker passas.

En del mellanad ritorna ännu kvar i tryckeri. Jag
tors inte gå ut och är förklarligt lite arbetsdag-
ig. Frökenarna stannat sig såsom och avriktat
och ditt födelsedagsdiktning och några upp om vår.
Vi arbeta som om vi skulle styra ut en datter.
man all gå ut på ett färre hämmat med hemgjort
dubbeltyg etc. ty det köpta duger till iordagslag.

Idag, söndag häver jag i tidningen om Enver
bey och ministerförändringen i Turkiet. Det var
ju storartat, men smitt från vår ^{res.} sida sett, du tror
jag nog, att utsamman störtar och då blir det väl
världskrig. Vi veta nog, att turkerna inte bara är
hatade i Europa. Och mygterborna är värre än de
gamla, ty de vilja försöka styra. Det var nog något
drägligare, då allt gick så nära det kunde. Thakurs
fall, om bara Hussein väl vara över, så att de kunde
na. Ditt fullständigt administrativa när
med insidan om stora saker. Selma